

Nybygggaranda på Guldheden

I de 232 lägenheterna på Doktor Lindhs Gata på Guldheden i Göteborg bor i dag 145 bostadsrättsinnehavare och 57 hyresgäster. Resten av lägenheterna står tomma.

De boende lyckades där många andra misslyckats — de satte stopp för ombyggnadsplaner som fastighetsägaren och hyresgästföreningen redan kommit överens om.

Doktor Lindhs Gata

Som G-P berättade i går, sålde Bostadsbolaget fastigheterna till de boende. Allmännyttan fick 70 miljoner kronor och planerna på att bygga om förverkligades aldrig.

Staffan Björck är ordförande i bostadsrättsföreningen Doktor Lindh. Han riktar hård kritik mot hyresgästföreningen.

— Ombudsmannen stod på Bostadsbolagets sida från första stund och förklarade att vi som andrahandshyresgäster inte hade några som helst juridiska rättigheter.

— Det är anmärkningsvärt, att en moderat politiker i sjukvårdsstyrelsen ställde sig mer på de boendes sida än vad hyresgästföreningen gjorde, säger Staffan Björck.

Han syftar på kommunalrådet Jan Hallberg, som redan i januari 1990 tog upp frågan om att hyresgästerna på Doktor Lindhs Gata skulle få förstahandskontrakt.

Efter ett stormigt möte, där de boende protesterade mot ombyggnadsplanerna, fick de också erbjudande om att få skriva nya kontrakt. Men då hade politikererna i Bostadsbolagets styrelse kommit på andra tankar och erbjöd istället hyresgästerna att köpa sina lägenheter.

Sexrummare

Familjen Bergström är en av de familjer som nu äger en bostadsrätt på Doktor Lindhs Gata. De har bott i sin sexrummare sedan 1965.

De första åren var det nästan aldrig någon som flyttade och de flesta kände varandra, berättar Lillemor Bergström.

Men på 70-talet började flyttlassen gå och allt fler lägenheter hyrdes ut i tredje och fjärde hand. Hyresgäster kom och gick, ingen hade intresse av att sköta husen och efter hand började de förfalla.

— Vi har alltid fått säga till flera gånger om något varit träsigt. Och när felet äntligen blev åtgärdade lämnades jobbet ofta halvfärdigt, säger Lillemor Bergström, som hoppas att det skall bli mer ordning i husen nu.

Ombyggnadsmötet med Bostadsbolaget och hyresgästföreningen i december 1990 blev en

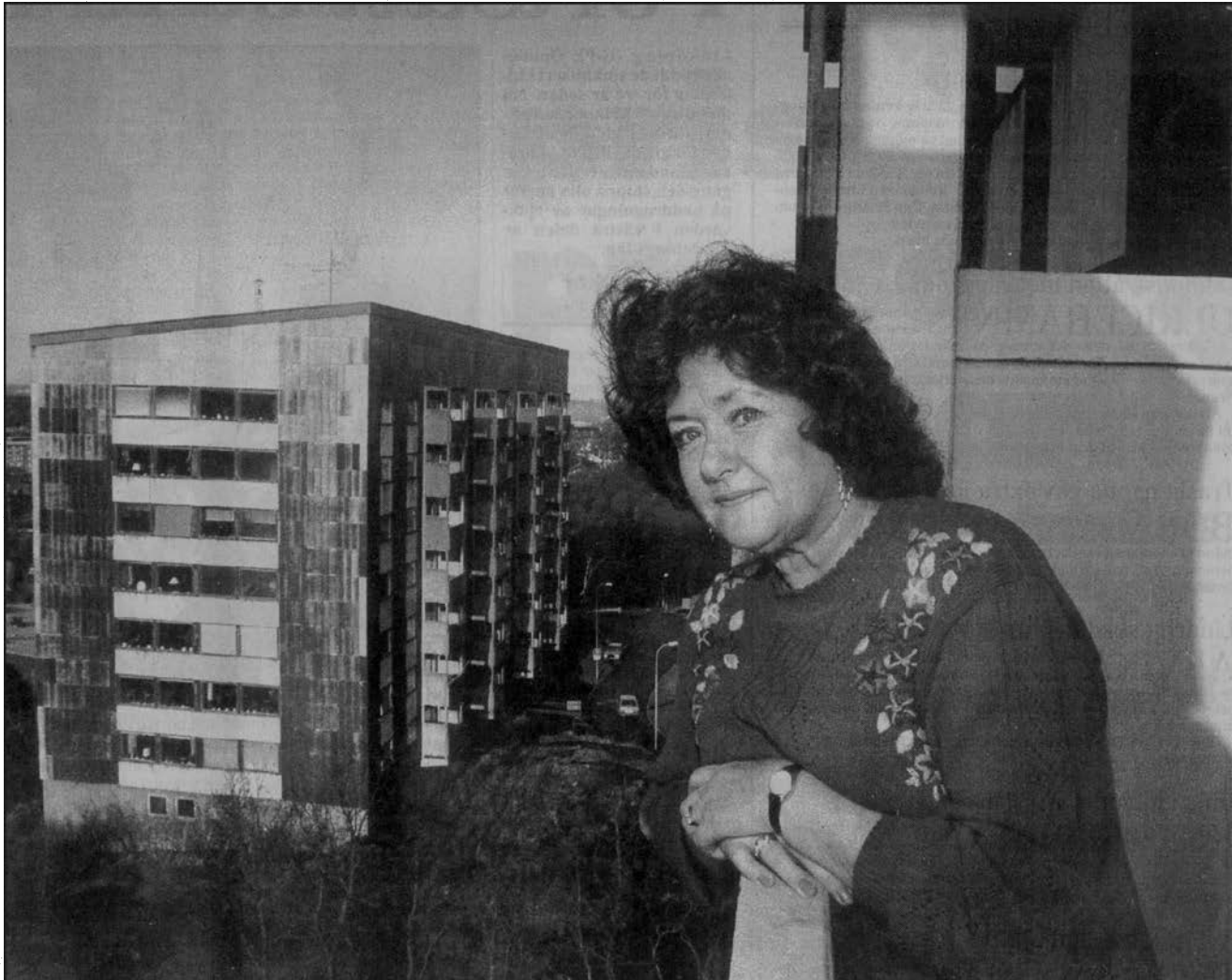

Bild: JORMA VALKONEN

— Några av dem som flyttade ut ville bara därifrån så fort som möjligt, de tröttnade på alltihop redan efter första mötet och orkade inte bråka, säger Lillemor Bergström.

stor besikelse för familjen Bergström och många andra av hyresgästerna.

— Det var ett förfärligt möte. Planerna kändes som ett övergrepp på alla oss som bor i området. Vi har bott här länge och ändå hade vi ingenting att säga till om. De bara förklarade att våra lägenheter skulle bli ett eller två rum mindre, och att det var lika bra, eftersom det skulle bli billigare för dyrt att bo i så stora lägenheter efter ombyggnaden.

Fortsätter hyra

Men det fanns också hyresgäster som inte var intresserade av att köpa sina bostäder. Sjuksköterskan May-Lise Dahlgren, som bor i en etta, funderade länge men

I går gav G-P bakgrunden till Bostadsbolagets försäljning av husen på Doktor Lindhs Gata.

bestämde sig till slut för att fortsätta hyra.

— Jag vill inte vara bunden av ett lägenhetsköp. Lägenheten är lite för liten egentligen, och jag har ibland funderat på att försöka hitta något annat.

Hon tror att det kommer att fungera bra att hyra av bostads-

respektera dem som väljer att fortsätta hyra sin bostad.

Anne Almlund-Rosengren, regionchef på SBC, Sveriges Bostadsrättsföreningars Centralorganisation, har hjälpt till vid övertagandet av fastigheterna.

— Det viktigaste när man skall bilda en bostadsrättsförening är att alla får klart för sig vad det innebär att äga fastigheterna själva. Alla klarar att ta hand om sin bostad bara de får möjlighet att lära sig hur det fungerar.

— Det finns tråkiga exempel på vad som kan hända om inte alla band klipps av mellan säljare och köpare direkt efter övertagandet av fastigheten, säger Anne Rosengren.

I dag, drygt två veckor efter att de boende tagit över, råder ny-

bygggaranda på Doktor Lindhs Gata. Det borras, rivs väggar och byggs om i lägenheterna. Och de allra flesta är nöjda med nyordningen.

— Men man får inte glömma att vi faktiskt är en grupp välutbildade människor som har lätt att tala för oss. Vi har kunskaper, kontakter och goda möjligheter att sätta oss in i lägar- och förordningar.

— Om vi inte varit så röststarka hade vi kanske inte klarat att stå emot påtryckningarna från Bostadsbolaget och hyresgästföreningen. Då hade Doktor Lindhs Gata blivit ett vanligt ombyggnadsärende som alla andra, säger Staffan Björck.

ANNA HEDLUND
ANNE JOHANS/SON